

[Miljøministeren]

lovforslag, indebærer imidlertid en forøgelse af de samlede offentlige, dvs. statslige og amtskommunale, ressourcer på naturfredningsområdet. Der er redegjort nærmere herfor i lovforslagets administrative og økonomiske bemærkninger.

Lovforslaget har været forelagt i alt 60 forskellige myndigheder, organisationer og foreninger m. v., og det har været drøftet med de organisationer og foreninger, som har fremsat ønske herom. Forslaget har naturligvis været forhandlet særdeles indgående med Amtsrådsforeningen, og det foreliggende udkast kan betragtes som tiltrådt af Amtsrådsforeningen på alle væsentlige punkter.

I øvrigt er lovforslaget gennemgående blevet positivt modtaget. Flere foreninger m. v. har dog udtrykt betænkelighed ved fredningsplanudvalgenes nedlæggelse.

De foreslåede bestemmelser om en øget beskyttelse af de ferske vande er blevet hilst med tilfredshed. Dette gælder dog ikke for De samvirkende danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger, der har taget afstand fra denne del af forslaget.

Alt i alt er der således efter de modtagne tilkendegivelser grundlag for at antage, at lovforslaget vil blive mødt med bred tilslutning.

Der er med det foreliggende lovforslag lagt op til en reform af naturfredningsloven, som i rækkevidde og betydning kan sammenlignes med gennemførelsen af den seneste naturfredningslov i 1969.

Hermed skal jeg, idet jeg i øvrigt kan henvise til lovforslagets bemærkninger, anbefale lovforslaget til folketingets vedtagelse.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg skal tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af ændringer i naturfredningsloven.

(Lovforslag nr. L 131).

Lovforslaget indeholder de konsekvensændringer, som foreslås foretaget i miljøministeriets øvrige lovgivning i anledning af det samtidigt fremsatte lovforslag om ændring af naturfredningsloven.

Ændringerne er først og fremmest en følge af den foreslåede ophævelse af fredningsplanudvalgene og overførelsen af udvalgenes opgaver til amtsrådene. I dag varetager fred-

ningsplanudvalgene jo ikke blot opgaver i medfør af naturfredningsloven, men også i medfør af andre love. Det er derfor nødvendigt at overveje, hvorledes disse opgaver skal løses efter fredningsplanudvalgenes ophævelse, og hvilke ændringer i andre love dette forudsætter.

Jeg skal her begrænse mig til nærmere at nævne de to væsentligste af disse ændringer, idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslaget og til ændringsforslaget til naturfredningsloven.

I *lands- og regionplanlovene* foreslås de naturfredningsmæssige interesser udtrykkeligt nævnt i de bestemmelser i lovene, som opregner de forhold, der skal planlægges for. Allerede i den hidtidige regionplanlægning er fredningsinteresserne indgået på linie med andre sektorinteresser som f. eks. vej- og miljøbeskyttelsessektorerne, og med den foreslåede overdragelse af ansvaret for det regionale fredningsarbejde til amtsrådene må det være naturligt, at fredningsinteresserne også i lovtæksten sidestilles med andre interesser. Hertil kommer, at netop ønsket om at samle den regionale planlægning både inden for de enkelte sektorer og i form af den sammenfattende fysiske planlægning i amtsrådene netop er en af hovedårsagerne til, at der nu er taget initiativ til at ændre naturfredningsloven.

Den anden væsentlige ændring er i *by- og landzonelovens* klagebestemmelser. Fredningsplanudvalgene er i dag ankeberettigede efter zoneloven, og de medvirker ved udøvelsen af denne beføjelse til at sikre, at hensynet til de fredningsmæssige interesser indgår i zonelovens administration. Ved ophævelsen af fredningsplanudvalgene vil alene den pågældende ansøger – ud over kommunalbestyrelsen – stå som ankeberettiget.

Efter forslaget bliver en bredere kreds ankeberettiget efter principper svarende til anden nyere lovgivning på miljøministeriets område.

En forudsætning for at den udvidede klageadgang kan få betydning i praksis er, at de klageberettigede får kendskab til zonelovstilladelserne. Efter forslaget skal meddelte tilladelser derfor offentliggøres. Da antallet af zonelovstilladelser er ganske stort, er der i lovforslaget taget højde for, at offentliggørelsesproceduren kan udformes på en sådan

[Miljøministeren]

måde, at den vil kunne administreres på en rimelig og rationel måde.

Jeg skal hermed, idet jeg i øvrigt henviser til forslagens bemærkninger, anbefale lovforslaget til folketingets vedtagelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Morarenter m. v.).

(Lovforslag nr. L 132).

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om told- og forbrugsafgifter. (Morarenten).

(Lovforslag nr. L 133).

De to lovforslag går ud på en forhøjelse af satsen for morarenter og rentegodtgørelser inden for skatte- og afgiftsområdet. Forhøjelsen af satserne skal gælde fra den 1. april 1978.

Forslagene er led i en aftale med det radikale venstre om udfyldelse af den resterende besparelse for finansåret 1978-79 ifølge augustforlig I (1976-forliget).

I det førstnævnte forslag er der for B-skat og restskat samt selskabsskat og enkelte andre direkte skatter og afgifter foreslået en forhøjelse af satserne for morarenter og rentegodtgørelser fra $\frac{5}{8}$ pct. pr. måned til 1 pct. pr. måned. Endvidere er i dette forslag morarentesatsen for indeholdt A-skat og udbytteskat foreslået forhøjet fra 1 pct. pr. måned til 1,3 pct. pr. måned.

I det andet lovforslag er morarentesatsen på told- og forbrugsafgiftsområdet tilsvarende foreslået forhøjet fra de nuværende 1 pct. pr. måned til 1,3 pct. pr. måned.

Om de finansielle virkninger af de to lovforslag kan jeg oplyse, at det skønnes, at de samlede pålignede nettorenteindtægter forøges med ca. 108 mill. kr. årligt. Heraf anslås ca. 87 mill. kr. at vedrøre forhøjelserne af rentesatserne efter førstnævnte forslag vedrørende de direkte skatter og afgifter, medens de øvrige ca. 21 mill. kr. vedrører forhøjelserne på told- og forbrugsafgiftsområdet.

Idet jeg i øvrigt skal henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale de to lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i tinget.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m. v. (Efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægt, erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, herunder for frakendelse eller inddragelse af førerretten, m. v.).

(Lovforslag nr. L 134).

Forslaget tilsigter en revision af væsentlige dele af strafferetsplejen. For så vidt angår bestemmelserne om efterforskning i straffesager og om anholdelse og varetægt, er der i det væsentlige tale om en genfremsættelse af det forslag til lov om ændring af retsplejeloven, der blev fremsat 1. gang den 6. februar 1976, og som blev genfremsat den 4. november 1976. Forslaget bortfaldt som følge af folketingsvalget i februar 1977 og blev genfremsat den 3. marts 1977, men nåede ikke at blive færdigbehandlet i folketingssamlingen 1976-77. Jeg kan om de tidligere behandlinger henvise til Folketingstidende 1975-76, sp. 5422, og 1976-77, 1. samling, sp. 1261 og 1803, og 2. samling, sp. 66.

Inden genfremsættelsen i dag har det tidligere fremsatte forslag på ny været overvejet i justitsministeriet i lyset af den debat, der har fundet sted under de tidligere behandlinger. Ligesom min forgænger, hr. Orla Møller, er jeg af den opfattelse, at der med forslaget er fundet et rimeligt balancepunkt mellem på den ene side politiets og de øvrige retshåndhævende myndigheders mulighed for en effektiv kriminalitetsbekæmpelse og på den anden side hensynet til individets retsbeskyttelse. Jeg har derfor fundet det rigtigst at fremsætte et forslag, der i det væsentlige er identisk med de tidligere forslag, og jeg kan således tilslutte mig de betragtninger, som min forgænger fremkom med ved fremsættelsen den 4. november 1976.

På et enkelt punkt har jeg dog fundet anledning til at ændre forslaget. Som bekendt har der under de tidligere behandlinger været en stærk debat, navnlig om bestemmelsen i forslagens § 733, stk. 2, om rettens adgang til at udelukke en forsvarer i en konkret straffesag. Jeg er enig i, at vi, blandt andet som et modstykke til de udvidede forsvarerbeføjelser, som lovforslaget indebærer, ikke kan undvære en regel, der giver retten mulighed for i særlige tilfælde at udelukke en for-